

Bijbels perspectief

Woord van de week

Romeinen 8:23

En niet alleen zij, maar ook wij zelf, [wij,] die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam.

Paulus begint de perikoop waaruit ons tekstvers komt met een opmerkelijke vergelijking. Je zou ook kunnen zeggen dat hij hier een volstrekte tegenstelling benoemt. Hij plaatst namelijk het lijden van de tegenwoordige tijd tegenover de te verwachten heerlijkheid die geopenbaard zal worden - de realiteit van het nu, tegenover de hoop van de toekomst. Dat laatste, en dan doelt hij op het zoonschap en alles wat dat inhoudt - de absolute heerlijkheid, is voor hem geen wishful thinking maar een volstrekte zekerheid van waaruit en waar naartoe hij leeft! Voor hem is het vanuit openbaring zeker en allesbepalend: het kind van God is van voor de grondlegging der wereld bestemd voor de troon, het delen in het koningschap van Christus, het Hem gelijkvormig worden. En dat vormt, als we de onnaspeurlijke rijkdom aan inhoud daarvan op ons laten inwerken, inderdaad een uiterst groot contrast met het hier en nu.

Toch krijg je de indruk dat menig christen, gelet op hun hangen aan het hier en nu, dit leven, maar amper - of mogelijk zelfs helemaal niet - gegrepen is door wat Paulus vanuit Goddelijke openbaring verkondigt! Soms vraag je je af, waar hun anker te vinden is, en of ze wel of nog gedreven worden door de in Romeinen 8 beschreven 'hoop'. Al de hand over hand toenemende ellende en narigheid ten spijt, lijken ze eerder aan de wereld gehecht dan aan de naderende Bruidegom. Ze zuchten wel, maar niet vanuit een onuitsprekelijk verlangen naar de wederkomst, maar eerder als die wederkomst als realiteit benadrukt en verkondigd wordt.

Paulus laat weten dat heel de schepping zucht, en dat, alsof ze in barensood verkeerd. Deze omschrijving is allesbehalve een prettige fenomeen, het ademt pijn en benauwdheid en... het diepe verlangen naar het einde daarvan dat zal uitmonden in de geboorte van, de openbaarwording van, de zonen van God. Daarmee geeft hij pijnlijk aan dat de schepping meer besef van de werkelijkheid heeft dan menig gelovige! En toch geeft hij naar de gemeente van Rome en naar ons toe aan, dat de oprechte kinderen van God ook dit verlangen kennen en wel zodanig dat ook zij zuchten in de verwachting van het zoonschap naar de verlossing van ons lichaam. Dat is verlangend zijn naar de wederkomst van Jezus Christus, het Lam Gods en de Leeuw van Juda's stam, naar de opname Hem tegemoet in de lucht en het dan aanbreken van zijn Rijk! Het is namelijk Gods Geest, de Geest die getuigt dat we kinderen van God zijn, die ons doet verlangen naar een Hem volkomen gelijk zijn. Waar uw schat is daar zal ook uw hart zijn, toch?

Gebed

Dat een ieder die zich noemt naar uw Zoon van harte smekend bidt: maranatha, Here Jezus kom, ja, kom haastig. Niet alleen de schepping zucht, onderworpen aan de vruchteloosheid, naar het moment van de openbaring van de zonen Gods, maar ook wij die ons anker in U hebben. Ontferm U Heer, in Jezus naam. Amen.